

Ett starkt koncentrerat **Utdrag** ur Harald Peterssons **Tal** vid Strängnäs Rk:s 20-årsjubileum den 26 mars -66 och ett **Anförande** vid veckomötet 6 februari -68.

// **En återblick på händelserna kring klubbens tillblivelse och förhållandena under dess första tid.**

Tanken på bildandet av en rotaryklubb i Strängnäs kom upp 25 oktober -45, då herrar Bertil Hagendahl, Rudolf Norrman, Hans Prytz, Erik Ryman och Lars Wickman gästade Axel Gillberg, som framkastade förslaget. De representerade olika yrken och erfarenheter - stiftsnotarie, musikedirektör, agronom, bankkassör, advokat och tandläkare.

Man tog **kontakt med RI** den 21 december -45 och träffades med utökat antal presumtiva medlemmar 29 december -45, 15 januari -46 och 28 januari -46.

Södertälje Rk lovade vara fadderklubb.

Interimsstyrelsens ordförande var Hans Prytz.

15 februari -46 kom guvernören Kurt Belfrage för att instifta Strängnäs Rk. Samma dags e.m. var det ännu inte klart vem, som skulle bli den nya klubbens president. Efter ett kort besök av sekr. Harald Petersson i biskopsgården var problemet löst. Gustaf Aulén hade lovat ställa sig till förfogande.

Sammanträdet ägde rum på Stadshotellet med Guvernören och 23 blivande klubbmedlemmar samt rotarianer från fadderklubben. Klubben blev nr 59 i ordningen bland svenska klubbar.

5 juni -46 överlämnade Gillberg en ordförandeklubba i form av en jordglob på en axel. Materialet var äppelträ och skulptör var Erik Sand. Prytz skänkte en rotaryflagga och Carl Martin skänkte en gonggong.

Våren och sommaren -46 förbereddes charterfesten den 7 september -46. Man beslöt bl.a. ta fram en festskrift med rikt bildmaterial av konstnär Åke Plantin. Första upplagan trycktes i 2 000 ex och blev även en ekonomisk framgång. Den bidrog till att hjälpa upp klubbens rätt bekymmersamma ekonomi de första åren.

Charterhögtidligheterna den 7 september -46

Kyrkan

Kl 16.45 hade en högtidsklädd publik, bestående av rotarianer med damer, allmänhet och representanter för olika tidningar infunnit sig i domkyrkan. I korets mitt presiderade guvernören Belfrage, med presidenten Aulén och sekreteraren Petersson som bisittare.

Efter Preludium o. Fuga i D-dur av Buxtehude, spelat av Norrman, tog guvernören till orda och öppnade högtidssammanträdet.

Därefter höll presidenten hälsningstal och guvernören höll sitt högtidstal och delade ut nålarna till de 33 chartermedlemmarna.

Medan Norrman spelade Adagio av Krebs tågade representanter för 20 svenska rotaryklubbar fram och uppvaktade. Efter ytterligare orgelmusik av Norrman avslutades högtiden i domkyrkan och fortsättningen följde på Stadshotellet, där man samlades i trädgården och på terrassen i ett strålande väder.

Stadshotellet

Efter trumpetstötar från terrassen skedde intåget i bankettsalen, där man dukat festligt för de sammanlagt 160 gästerna (rotarianer med damer). Vid varje kuvert låg ett ex av den nya festskriften.

Stämningen var redan från början god och organisationen perfekt (i hög grad Kaleb Lundéns förtjänst). Telegram från HM Konungen, HKH Kronprinsen och HKH Prins Wilhelm lästes upp liksom ett stort antal telegram från klubbar i Norden, Schweiz, Belgien, Frankrike, Storbritannien och Irland, Holland och Tjeckoslovakiet. En lång rad tal hölls också.

Under middagen utfördes taffelmusik av en stråkensemble, men kapellet hade svårigheter att göra sig hört, då stämningen och konversationen var hög.

I trädgården sjöng Norrman och Lundén Fridas visor och ballader efter middagen. Dansen varade till kl 01, då nattsexa serverades.

Man hade svårt att sätta punkt för en strålande och festlig upplevelse. På stadens gator såg man ännu i den tidiga morgonväkten rotarianer i grupper, som njöto av stämningen och den svala luften.

Efterord

Jag kunde berätta om klubbens verksamhet i fest och vardag ---- eller idyll och panik, för att använda Grönköpings Veckoblads uttryckssätt. Jag skulle kunna berätta om ventilationen på Stadshotellet, som Herman Larsson och källarmästaren hade så mycket besvär med och som var ett ofta återkommande spörsmål i den tidens klubbangelägenheter, visserligen ett ämne av lägre dignitet --- men dock!!

Jag skulle kunna berätta om animerade diskussioner rörande måltidspriserna. Diskussionerna ledde f.ö. till att klubben på inbjudan av Gustaf Aulén fick hålla vissa av sina sammanträden i domkapitlets sessionssal. Där blickade de vördade biskopsporträtten på väggarna ned på oss, medan föredrag hölls, diskussionsinläggen flödade och skattmästaren Carl Martin gick omkring och samlade in gåvor i sin konstnärligt broderade kollekthåv.

Och jag skulle kunna berätta om charterfestens förlopp ----- icke endast den officiella delen, utan även den därefter följande, mer privata, ----- då enskilda gästande rotarianer i glad sinnesstämning plockade grönsaker i kolonilanden. Ingen polisanmälan hördes av. Troligen kunde brottet rubriceras som högst ringa. Kanske var det rentutav uppdiktat. //